

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **M. S.**, zast. Mgr. Zbyňkem Stavinohou, advokátem, se sídlem Brno, Joštova 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 8. 2006, č. j. 56 Az 165/2006 - 40,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 2. 8. 2006, č. j. 56 Az 165/2006 - 40, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2006, č. j. OAM-459/LE-05-ZA04-2005, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, a přiznal odměnu ustanovenému tlumočnickovi. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nevztáhl překážku vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které namítal především nesprávné hodnocení existence překážek vycestování. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Z evidence žalovaného krajský soud zjistil, že stěžovatel dne 21. 8. 2006 opustil P. s. Z., kde byl hlášen k pobytu, a proto soud následně zjišťoval místo pobytu stěžovatele.

Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ve svém sdělení ze dne 14. 11. 2006, č. j. SCPP-16-318/E2-2006, potvrdila, že stěžovatel opustil P. s. Z. dne 21. 8. 2006.

Krajský soud v Brně dále přípisem ze dne 3. 10. 2006, č. j. 56 Az 165/2006 - 57, vyzval zástupce stěžovatele, aby sdělil současné místo pobytu stěžovatele. Zástupce stěžovatele však na tuto výzvu nereagoval.

Dne 3. 1. 2007 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce, zde stěžovatel) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel je k pobytu hlášen v P. s. Z., avšak toto pobytové středisko dne 21. 8. 2006 opustil. Stěžovatel se tedy nezdržuje v místě hlášeného pobytu a z obsahu soudního spisu vyplývá, že změnu místa pobytu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámil. Místo pobytu stěžovatele nesdělil soudu ani jeho právní zástupce, který nereagoval na výše zmíněnou výzvu krajského soudu.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, již Nejvyšší správní soud neposuzoval přípustnost kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu